

Heinrich Heine,
Buch der Lieder, Junge Leiden, Romanzen VI

Nach Frankreich zogen zwei Grenadier,
Die waren in Rußland gefangen.
Und als sie kamen ins deutsche Quartier,
Sie ließen die Köpfe hangen.

Da hörten sie beide die traurige Mär:
Daß Frankreich verloren gegangen,
Besiegt und zerschlagen das große Heer -
Und der Kaiser, der Kaiser gefangen.

Da weinten zusammen die Grenadier
Wohl ob der kläglichen Kunde.
Der eine sprach: Wie weh wird mir,
Wie brennt meine alte Wunde!

Der andre sprach: Das Lied ist aus,
Auch ich möcht mit dir sterben,
Doch hab ich Weib und Kind zu Haus,
Die ohne mich verderben.

Was schert mich Weib, was schert mich Kind,
Ich trage weit bessres Verlangen;
Laß sie betteln gehn, wenn sie hungrig sind -
Mein Kaiser, mein Kaiser gefangen!

...

Heinrich Heine,
Libro de la kantoj, Junaĝaj suferoj, Roman-
coj VI

tradukita de Manfred Retzlaff

Marŝadas hejmen al la patri',
Estintaj kaptitoj militaj,
Du grenadistoj tra Germani'
Kaj ekestis tre afliktitaj.

Kaj kredi ĝin ili volis ne,
Ke estis Francujo perdita,
Kaj estis venkita la granda arme' -
Kaj la imperiestro kaptita.

Ekploris ambaŭ jen kune tre,
Por tiu novaĵo tristiga.
Kaj diris la unu: Ho, kia ve'!
"Aĥ, estas ĝi doloriga!"

"Mi volus morti ja kun vi,
Perdiĝis la afero.
Sed hejme mia famili'
Atendas en mizero."

Sed tion ne interesas min,
Mi havas alian deziron.
Almozojn petegu infan' kaj virin',
Ni liberigu la Siron.

...

Gewähr mir, Bruder, eine Bitt:
 Wenn ich jetzt sterben werde,
 So nimm meine Leiche nach Frankreich mit,
 Begrab mich in Frankreichs Erde.

Das Ehrenkreuz am roten Band
 sollst du aufs Herz mir legen;
 Die Flinte gib mir in die Hand,
 Und gürt mir um den Degen.

So will ich liegen und horchen still,
 Wie eine Schildwach, im Grabe,
 Bis einst ich höre Kanonengebrüll
 Und wiehernder Rosse Getrabe.

Dann reitet mein Kaiser wohl über mein Grab,
 Viel Schwerter klirren und blitzen;
 Dann steig ich gewaffnet hervor aus dem Grab,
 Den Kaiser, den Kaiser zu schützen.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17).*

Arg-713-1432 (2012-12-09 09:09:34)

Permesu, ho frat', ke vin petu mi:
 Se mi nun mortos ie,
 Kunportu min hejmen al la patri'
 Kaj enterigu min tie.

La krucon de l' honoro vi
 Kun la pafil' aldonu,
 Surkore metu ĝin, al mi
 La spadon vi alzonu.

Entombe hejme en Franci'
 Mi kuŝos, ĝis aŭdos trotadon
 De la ĉevaloj henantaj mi
 Kaj de la kanonoj tondradon.

Jen rajdos la Siro kun nia arme'.
 Mi havas nur unu deziron.
 Entombe plu restos mi tiam ne,
 Ekstaros mi ŝirmi la Siron.

*Traduko de la Germana poemo "Buch der Lieder, Junge Leiden, Romanzen VI" de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04).*

Arg-713-1433 (2012-12-09 09:52:25)